

La joca del corb marí

Les Masies de Roda

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Península de l'Esquerda, 08510.
Emplaçament Vessant oriental de la península de l'Esquerda, i sobre la resclosa de Salou.

Coordenades:

Latitud: 41.97553
Longitud: 2.31365
UTM Est (X): 443136
UTM Nord (Y): 4647287

Classificació

Número de fitxa 08116-65
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Díficil
Ús actual: Altres
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Les Masies de Roda, Ctra. de Roda a Manlleu. S/n. 08510
Autoria de la fitxa Jacob Casquete Rodríguez
Data de registre de la fitxa: dc., 12/05/2010 - 02:00

Descripció

A Les Masies de Roda, a la vessant oriental de la península de l'Esquerda, hi ha situada una joca en un marge del riu Ter. Aquesta consisteix en una zona on els últims anys hi nidifiquen entre 60 i 100 individus dels quals un 75% són adults i un 30% d'aquests estan anellats.

Observacions:

La joca no és en un lloc concret, sino en la vessant oriental de la península de l'Esquerda, en la zona entre la resclosa de Salou i la palanca de Salou.

Història

Al món hi han registrades 40 espècies de corbs marins, encara que a la Europa occidental i, en concret a la península Ibèrica, solament hi han dues espècies: el corb marí gros (*Phalacrocorax carbo*) i el corb marí emplomallat (*Phalacrocorax aristotelis*). A la zona d'Osona i en concret a la joca de les Masies de Roda, solament es troba el corb marí gros. És una au migratòria que es cria al nord i centre d'Europa i que hiverna al sud. Segons la FAO des de l'any 1970 fins al 2000 el corb marí ha augmentat de 9900 a 217000 individus, una superpoblació perjudicial per a la pesca i l'agricultura. A Catalunya el nombre d'individus al 2006 eren de 13000. L'individu sol pesar uns 2 kg., amb una envergadura amb les ales esteses d'uns 14 cm. i uns 90 cm. de llargada. És "negre amb reflexes tornassolats, amb un bec llarg acabat en punxa corbada cara avall amb les comissures grogues i les galtes blanques, amb els ulls verds i unes potes negres que acaben en quatre dits units per la membrana interdigital que els dona una gran potencia per a nedar. A finals d'hivern se'ls posa plomatge nupcial, bàsicament en dos detalls: als flancs a sota les ales i a sobre els peus els surt a cada banda unes taques blanques i al cap, la nuca i al coll unes plomes també blanques de que en surt una cresta negra central, però al cap i al clatell i de cara enrere no com l'emplomallat que les te quasi al front i de cara endavant" (AYMERICH, 2009). Són ocells costaners, més que no pas oceànics, i alguns han colonitzat aigües d'interior. Es troben arreu del món, excepte a les illes centrals del Pacífic. Tots ells són pescadors; es submergeixen a l'aigua i neden una estona sota la superfície, fins a profunditats de fins a 5 metres. Les seves plomes no són impermeables. Els corbs marins niden en colònies, en arbres, illots rocallosos o penya-segats. Els ous són d'un color blavós i les cries s'alimenten per regurgitació.

Bibliografia

AYMERICH ISERN, J. (et al.): Els ocells de les Masies de Roda. Guia Fotogràfica de les espècies d'ocells presents al municipi. Ajuntament de les Masies de Roda, Les Masies de Roda, 2009. H. M. TALLER D'ARQUITECTURA I CONSTRUCCIÓ S. L (2008): "Catàleg de béns d'interès històric arquitectònic i paisatgístic". POUM de Les Masies de Roda de 30 de abril de 2008, Vic.

